

RESUM DE JURISPRUDÈNCIA

TRIBUNAL DE JUSTÍCIA DE LA UNIÓ EUROPEA

1. [Sentència](#) de 27 d' abril de 2023, assumpte C-192/2022, de la Sala Sisena del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en relació amb les **vacances retribuïdes en cas de jubilació** del treballador que no ha pogut gaudir-ne per motiu de malaltia.

L'objecte d'aquesta sentència europea és la interpretació de l'article 7 de la Directiva 2003/38/CE en el marc del litigi sobre les vacances anuals retribuïdes de treballadors que van patir una malaltia de llarga durada.

El TJUE, després d'interpretar l'article 7 de la Directiva 2003/38/CE i l'article 31 de la Carta de Drets Fonamentals de la UE, afirma que la normativa europea s'oposa a una normativa nacional que estableix que el dret a les vacances retribuïdes adquirint per un treballador en l'exercici del seu treball en el marc d'un règim de treball a temps parcial previ a la jubilació s'extingeix, en finalitzar l'any de la meritació de les vacances o en una data posterior, quan el treballador no ha pogut gaudir-les abans de la fase de dispensa de treball per motiu de malaltia, encara que no es tracti d'una absència de llarga durada.

TRIBUNAL SUPREM

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA

2. [Sentència 216/2023](#), de 22 de febrer, de la Secció 4a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, en recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència en matèria de **funció pública**.

El TS confirma que l'existència d'abusos en la contractació en els termes de la clàusula 5 de la Directiva 1999/70/CE del Consell, de 28 de juny de 1999, relativa a l'Acord Marc de la CES, UNICE i el CEEP, sobre el treball de durada determinada en el cas de successius nomenaments temporals com a funcionaris i funcionàries interins no determina, per si mateix, el dret a la indemnització de 33 dies per any treballat.

3. [Sentència 280/2023](#), de 7 de març, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, en referència al recurs d'interès cassacional en relació amb la **impugnació en via contenciosa administrativa dels actes presumptes**.

El TS reconeix, a l'empara de l'article 24,1 de la CE que garanteix la tutela judicial efectiva, en el seu vessant a l'accés a la jurisdicció, que :

- A. No procedeix declarar la no admissió d'un recurs contenciós administratiu per manca d'esgotament de la via administrativa prèvia, d'acord amb el que declara l'article 69.c) en relació amb el 25.1 de la LJCA, en aquells casos en què l'acte impugnat sigui una desestimació presumpta, per silenci administratiu, ja que per la seva pròpia naturalesa, es tracta d'una mera ficció d'acte que, lògicament, no incorpora cap informació en relació amb el règim de recursos.
  - B. En aquest sentit, l'Administració no pot obtenir avantatges dels seus propis incompliments ni invocar, en relació amb un acte derivat del seu propi silenci, l'omissió de recurs administratiu degut.
  - C. Ordenar, en un recurs de cassació, que es concedeixi a l'Administració una nova oportunitat de pronunciar-se, en un recurs administratiu, sobre la procedència d'una sol·licitud formulada al seu dia i no contestada explícitament (en aquest cas era la devolució de 50.507 euros per ingressos indeguts), suposaria una demora no justificada del procés prohibida per l'article 24.1 de la CE i una pràctica contra el principi de la bona administració, màxim quan l'assumpte ja ha estat tractat en una doble instància judicial.
  - D. L'esgotament de la via prèvia de recursos administratius, encara que aquesta sigui preceptiva, quan ja no seria, en aquest cas, prèvia, per demorar encara més l'accés a la jurisdicció, no seria sinó un acte sense cap sentit o finalitat, que produiria encara més la dilació del procés.
  - E. No hi ha un dret incondicional de l'Administració al silenci administratiu, sinó, tot el contrari, l'obligació de l'Administració de respondre en tots els supòsits i de resoldre sempre sobre el fons dels recursos administratius, quan fossin dirigits contra actes presumptes com a conseqüència del silenci per manca de decisió, que no és ni es pot considerar una alternativa legítima a la resposta formal, explícita i dins del termini que s'ha de donar, sinó una actitud contrària al principi de bona administració que ha de regir sempre en les actuacions de totes les administracions.
4. [Sentència 421/2023](#), de 29 de març, de la Secció 4a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, en matèria de **drets del personal funcionari**.

Partint del reconeixement del dret del personal al servei de les administracions públiques regulat a l'article 48.h) del TRLEBEP de la reducció de la jornada laboral normal per cura de fills menors de 12 anys o de persones grans que requereixen

una major dedicació o de persones amb discapacitat, el TS estableix que la resposta a la qüestió d'interès cassacional que fixa la doctrina d'aquest tribunal es concreta en el fet que la reducció de la jornada laboral, als funcionaris de les corporacions locals, ha de computar la reducció de les seves retribucions conforme a l'article 48.h) del TRLEBEP.

5. [Sentència 444/2023](#), de 30 de març, de la Secció 4a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem de 2023, en relació amb la concurrència de la **causa d'inelegibilitat** de l'article 6.2.b) de la LOREG.

Els antecedents són els següents:

- A. S'interposa un recurs contenciós administratiu contra els acords de la JEC de 20 i 27 de gener i 3 de febrer de 2022, pels quals s'apreciava que concorria la causa d'inelegibilitat regulada a l'article 6.2.b) de la LOREG, ja que l'interessat (i recurrent) havia estat condemnat, per sentència no ferma dictada el 14 de desembre de 2021 per la Sala Civil i Penal del TSJ de Catalunya, a una multa de tres mesos amb una quota diària de 12 euros i inhabilitació especial per a l'exercici de càrrecs públics electius i de funcions de govern i administració, en l'àmbit local, autonòmic, estatal o supranacional per temps de 6 mesos per considerar-lo responsable del delictes de desobediència tipificat en l'article 410.3 del Codi penal, precepte inclòs en el títol XIX, la rúbrica del qual és «Delictes contra l'Administració pública».
- B. La Secció 4a de la Sala Tercera Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem va dictar la sentència 444/2023, la decisió de la qual estableix procedent el recurs contenciós administratiu interposat contra els acords de la JEC de 20 i 27 de gener i 3 de febrer del 2022, esgrimint, entre d'altres, els següents fonaments jurídics:
- D'una banda, afirma que totes les causes d'inelegibilitat ho són també d'incompatibilitat, d'acord amb l'article 7 de la LOREG i, que respecte a la causa d'inelegibilitat de l'article 6.1.b) de la LOREG no es refereix a l'activitat normal dels parlamentaris (en aquest cas era un parlamentari del Parlament de Catalunya), sinó a la que té lloc en aquesta connexió essencial i qualificada que preveu l'article 6.2.b) de la LOREG entre les causes d'inelegibilitat, ja que precisament el delictes pel qual va ser condemnat per sentència no ferma està inclòs en el títol XIX del Codi penal, que regula els delictes contra l'Administració pública.
  - D'altra banda, rebutja que en aquest cas s'hagi vulnerat l'article 23.2 de la CE, tant pel que fa a la competència material i formal de la JEC per adoptar

els acords recorreguts, com al fet de l'omissió de tràmit d'audiència, ja que com s'ha reiterat en altres ocasions l'aplicació del que disposa l'article 6.2.b) de la LOREG té un efecte automàtic per al condemnat penalment.

6. [Sentència 446/2023](#), de 30 de març, de la Secció 3a de la Sala Tercera Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, en matèria de **règim sancionador**.

El TS desestima el recurs de cassació interposat contra la sentència del TSJ de Madrid sobre sanció en matèria de prevenció de blanqueig de capitals i, en conseqüència, confirma la sentència del TSJ de Madrid per ser ajustada a dret.

La qüestió que es planteja és si el pagament voluntari és o no causa suficient per a la reducció de la sanció. En aquest sentit, el TS afirma que el pagament tindrà la consideració de "voluntari" quan s'expressi la voluntat de pagar la totalitat de la multa i es faci efectiu en moment previ a dictar-se la resolució sancionadora. El fet de no oposar-se a la realització de la garantia no és assimilable a un pagament voluntari. Tampoc es pot considerar com a equivalent al "pagament immediat", ja que es tracta d'un concepte diferent al previst en la llei a l'efecte de la reducció de multa que es proposa.

7. [Sentència 472/2023](#), de 13 d'abril, de la Secció 4a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència, en matèria de **gratificació per jubilació anticipada dels funcionaris locals**.

El TS desestima el recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència interposat contra la sentència dictada pel TSJ del País Basc, de 8 de setembre de 2021, que va estimar el recurs d'apel·lació contenciós interposat per un funcionari contra la sentència dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 4 de Bilbao, d'11 de novembre de 2020, per la qual es va desestimar el recurs contenciós administratiu interposat contra la resolució que desestimava la sol·licitud d'una indemnització prevista en la normativa municipal per a les jubilacions anticipades.

La Secció Primera de la Sala Tercera del TS, mitjançant interlocutòria d'1 de juny de 2022, va acordar: d'una banda, admetre a tràmit el recurs de cassació interposat contra la sentència de la Sala Tercera del TSJ de País Basc de 8 de setembre de 2021; i, d'altra banda, precisar l'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència en les qüestions següents:

- Determinar la naturalesa dels incentius a la jubilació anticipada dels empleats públics municipals acordats per les corporacions locals, que tenen reconegut un

coeficient reductor de l'edat de jubilació per raó de la seva activitat i, si, en el cas concret, dona lloc a la percepció d'una indemnització.

- Identificar com a norma jurídica que, en principi, seran objecte d'interpretació les contingudes en els articles 67.2, 3 i 4 del TRLEBEP i els articles 206 i 208 de Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual es regula el text refós de la Llei de la seguretat social.

La Secció 4a de la Sala Tercera del TS, en data 13 d'abril de 2023, va dictar sentència d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència. Remetent-se al fonament jurídic cinquè d'una sentència anterior de la Sala Tercera del TS, de 16 de març de 2022, relativa a les gratificacions per jubilació anticipada de policies locals, considera que és criteri jurisprudencial establert que les gratificacions –qualsevol que sigui la seva denominació– per jubilació anticipada previstes per acords de les entitats locals només poden considerar-se ajustades a dret en la mesura que tinguin fonament en alguna norma legal de caràcter general, relativa a la remuneració dels funcionaris locals. Atès que fins ara no s'ha identificat cap norma legal de caràcter general, la conclusió és que els esmentats acords de les entitats locals són invàlids i, per tant, no procedeix el reconeixement ni l'abonament de cap quantitat econòmica en concepte de gratificació o d'indemnització per jubilació anticipada.

ACORDS DE LA JUNTA ELECTORAL CENTRAL

1. [Acord 118/2023](#), de 19 d'abril, referent a la denúncia presentada pel partit Ciutadans - Partido de la Ciudadanía contra el president de la Generalitat de Catalunya, per **vulneració dels principis de neutralitat dels poders públics**, en el marc de la compareixença institucional realitzada a la sala de premsa del Palau del Govern, l'11 d'abril de 2023.

La JEC recorda que l'article 50.2 de la LOREG prohibeix des de la convocatòria de les eleccions fins a la seva celebració qualsevol acte organitzat o finançat, de manera directa o indirecta, pels poders públics que utilitzin imatges o expressions coincidents o similars a les utilitzades en les seves pròpies campanyes electorals per les entitats polítiques concurrents a les eleccions.

Així mateix, afirma que la interpretació de l'article 50.2 de la LOREG s'ha de realitzar a la llum dels articles 23.2 i 103.1 de la CE, en la mesura que imposen, respectivament, el principi d'igualtat en el dret al sufragi passiu i el principi d'objectivitat i neutralitat política dels poders públics. Així, la Sala Tercera del

Tribunal Suprem ha declarat, de manera reiterada, que la neutralitat dels poders públics constitueix un dels instruments legalment establerts per fer efectiva la igualtat en els sufragis electorals.

En aquest cas, el president de la Generalitat ha utilitzat en la roda de premsa expressions i frases en relació amb l'acord de claredat entre la Generalitat i l'Estat, que s'identifiquen amb determinades formacions polítiques, concretament, aquelles que advoquen per la independència de Catalunya.

Per això, la JEC acorda declarar, d'una banda, que aquestes manifestacions van vulnerar el principi de neutralitat política i, d'altra banda, que no procedeix iniciar procediment sancionador, però insta el president que en els pròxims actes institucionals extremi la seva diligència per evitar vulnerar el principi de neutralitat que tots els poders públics estan obligats a respectar durant el procés electoral, en virtut de l'article 50.2 de la LOREG.

2. [Acord 117/2023](#), de 19 d'abril, referent a la denúncia formulada pel Partit Popular contra la ministra de Política Territorial i portaveu del Govern pel contingut electoralista de les seves declaracions en la roda de premsa realitzada al Palau de la Moncloa, per donar trasllat dels acords adoptats pel Consell de Ministres del 4 d'abril de 2023.

La JEC manté els mateixos arguments jurídics que en l'Acord 118/2023, i adopta acords similars, en el sentit que considera que algunes expressions i frases emeses, així com la informació de determinats acords, s'identifiquen amb determinades formacions polítiques que concorren a les eleccions. També considera que no escau incoar procediment sancionador, però insta la ministra que en les properes compareixences o actes institucionals extremi la seva diligència per evitar vulnerar el principi de neutralitat política que tots els poders públics estan obligats a respectar durant tot el procés electoral, d'acord amb el que disposa l'article 50.2 de la LOREG.